

BUŠTĚHRADSKÝ ZPRAVODAJ

ČASOPIS MĚSTSKÉHO ZASTUPITELSTVA

ČÍSLO 9 / ZÁŘÍ 2023

ADAPTAČNÍ STRATEGIE

JÍZDA LEO POPPERA

TÁBOR NA STŘELE

GALERIE SÝPKA A KPH BUŠTĚHRAD
POŘADAJÍ

ROZLOUČENÍ S LÉTEM

18:00 VERNISÁŽ VÝSTAVY "SAMO/VZNÍCENÍ"
20:20 KONCERT KAPELY WALBANDA
VSTUPNÉ DOBROVOLNÉ

OBČERSTVENÍ VE VINOTÉCE SÝPKA

VYUŽIJTE PARKOVIŠTĚ U HŘBITOVA

SLOVO REDAKCE

Milé čtenářky a čtenáři, drazí malí, větší a dospělí sousedé, doufáme, že v září stále ještě všichni záříte při vzpomínkách na prázdninové zážitky a všechna ta dobrodružství, která vás potkala v předchozích měsících. A ty z vás, co již ztemněle smutní za létem, snad prozáří příspěvky, jež nám připomínají, že nečekaná a báječná dobrodružství se odehrávají nejen v tropických džunglích, mořích nebo divokých horách, ale vlastně hned za našimi vratky, případně o kousek dál. Za vratky míváme akce mezi rybníky jako Buštěhrad na vodě

Jirky Janouškovce nebo proslulý rybářský Den otců. Anebo v parku – tam se vám dějí věci! A o ten kousek dál můžete být katapultováni jak skautská Střela, anebo to taky může být pěkná jízda. Třeba do Branova ve jménu Leo Poppera, jak si vysnil a následně zrealizoval Jirka Žitník. Bohužel zdroje energie nejsou nevyčerpatelné, tak nám letos odpadá běh Oty Pavla, ale vlastně by nikoho nepřekvapilo, pokud by se příští rok objevila plavecko-akvabelistická feérie, která by završila páně Žitníkův Oto Pavlovský triatlon. Zbývá snad již

jen zápas ve volném stylu a soutěž básníků, a můžeme mít i své vlastní buštěhradské olympijské hry... Nebojte, není to halucinace vyvolaná horkem, je to jen přání, ať nápady, činorodost a ochota vás, sousedů, vymýšlet a organizovat akce pro ostatní trvá i nadále! Tropic-ká vedra nám nejspíš scházet nebudou, ale ty krásně dlouhé letní dny a především večery nejspíš ano. Všem krásný čas a školákům, a prvňáčkům zejména, šťastné vykročení do nového školního roku a vám rodičům pořádnou dávku energie přeje redakční rada!

INFORMACE Z RADNICE

USNESENÍ ZE ZASEDÁNÍ ZASTUPITELSTVA MĚSTA BUŠTĚHRADU Č. 6/2023 ZE DNE 28. 6. 2023

Zastupitelstvo na svém zasedání č. 6/2023 ze dne 28. 6. 2023 přijalo tato usnesení:

Schvaluje:

Usnesením č. 2

Ověřovatele zápisu Jiřího Bleska a Jana Mrkvičku a jako zapisovatelku Dagmar Novotnou

Usnesením č. 3

Zápis ze zasedání č. 5/2023

Usnesením č. 4

Program zasedání č. 6/2023

Usnesením č. 5

Rozpočtové opatření č. 5/2023

Usnesením č. 6

Smlouvu o budoucí smlouvě o zřízení věcného břemene v rámci stavební akce „Revitalizace Kladenské ulice, Buštěhrad“ mezi Středočeským krajem zastoupeným KSÚS SK, společností GasNet, s. r. o., a Městem

Buštěhrad (přeložka STL plynovodu, parc. č. 215/27)

Usnesením č. 7

Pronájem části pozemku parc. č. 896/1 o výměře 50 m²

Usnesením č. 8

Vyvěšení záměru na pronájem východního křídla zámku, č. p. 900, a části pozemku parc. č. 3, k. ú Buštěhrad

BUŠTĚHRADSKÝ ZPRAVODAJ – Ev. č. MK ČR e 20696
Periodický tisk územního samosprávného celku města Buštěhrad

Vydavatel: Město Buštěhrad,
Revoluční 1/4, 273 43, Buštěhrad,
www.mestobustehrad.cz, IČO: 0023412

E-mail: zpravodaj@mestobustehrad.cz

Tisk: Kočka Slaný

Náklad: 1 550 ks

Cena: zdarma

Uzávěrka dalšího čísla: 15. 9. 2023

Redakční rada:

předseda – Mgr. Jakub Plášek (PJ)
výkonná redaktorka – Zdena Vestfálová (ZV)
Ing. arch. Daniela Javorčková (DJ)
Ing. Zbyněk Ledvinka (Led)
Jaroslav Pergl (JP)
Ing. Luděk Zámyslický (LZ)
Hedvika Jarošová (HJ)
Veronika Gažáková (VG)

Design a grafika:

Hedvika Jarošová a Michal Fiala

Na titulní straně: Účastníci Jízdy Leo Poppera na startu - Vítá Helísek na svém motorizovaném kole a jeden z organizátorů Jirka Žitník alá Leo Popper.

Foto M. Žitníková

Uveřejněné příspěvky nemusí vyjadřovat stanovisko vydavatele a redakční rady.

Usnesení č. 9

Dodavatele pro akci „Městský kamerový systém – Buštěhrad“ společnost Aryka IN-WEST a. s., za nabídkovou cenu 1 811 210 Kč bez DPH

Usnesení č. 10

Podání žádosti o dotaci – projekt Aleje a biokoridor v extravilánu, Výzva č. 47, MŽP_47. výzva, SC 1.3, Opatření 1.3.11, průběžná pro PR, Podpora přírodě blízkých opatření v krajině a sídlech – ERDF, Tvorba nových a obnova stávajících přírodě blízkých vodních prvků v krajině včetně sídel; Vegetační krajinné prvky (včetně skladebných prvků ÚSES)

Usnesení č. 11

Přijetí nabídky na dotační servis pro podání žádosti z bodu 10. od společnosti Living In Green, s. r. o., za celkovou cenu 78 650 Kč s DPH

Usnesení č. 12

Podání žádosti o dotaci z MMR, podprogram 117D551 Podpora územně plánovacích dokumentací obcí, výzva č. 1. Územní plán pro rok 2023, Aktivita 2: Změny územních plánů – jednotný standard, konverze ÚP

Usnesení č. 13

Nabídku dotačního servisu pro žádost o dotaci z MMR, podprogram 117D551 Podpora územně plánovacích dokumentací obcí, výzva č. 1. Územní plán pro rok 2023, Aktivita 2: Změny územních plánů – jednotný standard, konverze ÚP, Projekt: „Změna ÚP č. 1 – konverze Buštěhrad“, od společnosti TNT consulting za nabídkovou cenu 48 000 Kč bez DPH

Usnesení č. 14a)

Výběr dodavatele a cenovou nabídku na pořízení změny č. 1 ÚP Buštěhradu, konverze ÚP Města Buštěhradu, společnost PRISVICH s.r.o. za celkovou nabídkovou cenu 195 000 Kč bez DPH

Usnesení č. 14b)

Výběr dodavatele a cenovou nabídku

na zpracování konverze ÚP Města Buštěhradu do jednotného standardu dle platných právních předpisů ke dni 1. 1. 2023, v rámci technických změn, která nezahrnuje žádné změnové lokality, dodavatel Foglar Architects za cenu 395 000 Kč bez DPH

Usnesení č. 15

Navýšení cen za nájem hrobových míst a cen služeb s tímto spojených: Nájem 50 Kč/m²/rok – pro jednohrob, dvojhrob, hrobku a urnový hrob. Služby 50 Kč/m²/rok – pro jednohrob, dvojhrob, hrobku a urnový hrob.

Kolumbárium – okénko 3 500 Kč/15 let.

Usnesení č. 16a)

Pronájem hrobového místa M-XX-6/UH (urnový hrob) na pohřebišti Buštěhrad

Usnesení č. 16b)

Pronájem hrobového místa E-VII – 10/H2 (dvojhrob) na pohřebišti Buštěhrad

Usnesení č. 16c)

Pronájem hrobového místa L-II-19/UK (kolumbárium) na pohřebišti Buštěhrad

Usnesení č. 16d)

Pronájem hrobového místa L-II-26/UK (kolumbárium) na pohřebišti Buštěhrad

Usnesení č. 16e)

Pronájem hrobového místa L-II-28/UK (kolumbárium) na pohřebišti Buštěhrad

Usnesení č. 16f)

Pronájem hrobového místa F-III-3/H1 – jednohrob na pohřebišti Buštěhrad

Usnesení č. 17

Termín vyplacení mimořádné odměny starostce v termínu červen 2023

Usnesení č. 18

Termín vyplacení ošatného zastupitelům provádějícím obřady, červen 2023

Usnesení č. 19

Podání žádosti o dotaci přes MAS Přemyslovci – IROP 2021–2027, výzva č. 4 Hasiči I

Usnesení č. 20

Vyvěšení záměru na pronájem části pozemku parc. č. 992/2 o výměře 20 m²

Usnesení č. 21a)

Zařazení zájemce do registru čekatelů na byt v DPS Buštěhrad

Usnesení č. 21b)

Obsazení volného bytu č. 40 v DPS Buštěhrad

Usnesení č. 23a)

Pořízení změny č. 1 územního plánu Buštěhradu (dále jen „ÚP Buštěhradu“) z vlastního podnětu podle § 6 odst. 5 písm. a) a § 55a odst. 2 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „stavební zákon“), zkráceným postupem pořizování změny územního plánu podle § 55a odst. 1 stavebního zákona; za účelem uvedení ÚP Buštěhradu do souladu s jednotným standardem územně plánovací dokumentace, tzv. konverzí neboli „technickou změnou“ podle § 20a stavebního zákona

Uzavření smlouvy příkazní č. 43013 podle § 6 odst. 6 písm. b) stavebního zákona na pořízení změny č. 1 územního plánu Buštěhradu mezi příkazcem, městem Buštěhrad, IČO 00234214, a příkazníkem, společností PRISVICH, s. r. o., IČO 27101053, oprávněnou k výkonu územně plánovací činnosti podle § 24 odst. 1 stavebního zákona, jako výkonným pořizovatelem změny č. 1 ÚP Buštěhradu

Usnesení č. 23b)

Pověřuje Ing. arch. Danielu Javorčkovou, starostku města Buštěhrad, k tomu, aby spolupracovala s pořizovatelem změny č. 1 ÚP Buštěhradu jako „určený zastupitel“ ve smyslu stavebního zákona;

BUŠTĚHRADSKÝ ZPRAVODAJ

Usnesením č. 23c)

Ukládá starostce města :

1. zajistit uzavření příslušných smluv k provedení konverze ÚP Buštěhradu, ve znění poslední změny č. 2, formou jeho změny č. 1 na jednotný standard podle § 20a stavebního zákona a prováděcích právních předpisů, a úplného znění ÚP Buštěhradu po vydání jeho změny č. 1, zkráceným postupem pořizování podle § 55, § 55a a § 55b stavebního zákona;

2. předložit na následujícím zasedání Zastupitelstva města Buštěhrad k rozhodnutí obsah změny č. 1 ÚP Buštěhradu podle § 55a stavebního zákona

Usnesením č. 24

Vyplacení odměny ředitele DPS Buštěhrad

Usnesením č. 25

Vyplacení odměny řediteli ZUŠ Buštěhrad

Usnesením č. 26

Cenovou nabídku na dotační servis pro výzvu IROP 2021–2027, výzva č. 4 Hasiči I z MAS Střední Čechy, od společnosti LKA s. r.o., IČO: 077 35 405, Jičínská 226/17, 130 00 Praha 3 – Žižkov, ve výši 128 000 Kč bez DPH

Bere na vědomí:

Bod č. 22. změna dodavatele programu všeobecné primární prevence pro ZŠ a MŠ Oty Pavla, Buštěhrad. Usnesení ze zasedání Zastupitelstva města Buštěhradu č. 4/2023 ze dne 26. 4. 2023

HŘBITOVNÍ POPLATKY

Vážení spoluobčané, vzhledem ke zvyšujícím se nákladům na údržbu hřbitova zastupitelé schválili dne 28. 6. 2023 na zasedání zastupitelstva (bod č. 15) nový ceník za pronájem hřobových míst a služeb spojených s nájmem. Tento ceník se vztahuje na smlouvy uzavřené od 1. 7. 2023.

Nájemci hřobových míst mají povinnost zaplatit poplatek z hřobového místa na základě smlouvy mezi pronajímatelem (město Buštěhrad) a nájemcem. Platba se skládá ze dvou položek: nájem hřobového místa a služby s nájmem spojené (sekání trávy, svoz odpadu, voda atd.)

Poplatky hřbitov

Cena za	Cena za 1m ² /rok	Cena za 1m ² /15 let
nájem hřobového místa (jednohrob, dvojhrob, hrobka, urnový hrob)	50,- Kč	750,- Kč
služby s nájmem spojené	50,- Kč	750,-Kč
nájem urnové schránky (kolumbárium)		3 500,-Kč/15let

Poplatek lze zaplatit v pokladně MěÚ nebo bezhotovostně zaslat na číslo účtu: ČS 388172369/0800, ČSOB 202036562/0300. var. symbol: 36322139.

Jaroslava Hanáková Holeyšovská
správa pohřebiště,
provozní technik

AKTUALITY

V minulém půlroce jsme provedli různé menší práce a vylepšení:

- Odstranění nevzhledných starých buněk za plotem mateřské školy, narovnání plotu a otevření průchodu pro pěší mezi Hřebečskou a Javorovou ulicí (ve formě travnaté cestičky).
- Nová vsakovačka ve Švermově ulici u kontejnerového hnízda – vsakovačka je dostatečně kapacitní, takže

by zde již nemělo docházet k problémům s dešťovkou. Zároveň tu stavebník na vedlejším pozemku během podzimu vybuduje novou zpevněnou plochu pro kontejnery na tříděný odpad (ty jsou nyní na provizorním místě, takže prosíme o strpení).

- Natření dětského hřiště na Ořešíně (brigádníci TS).
- Oprava rozpadlé zdi za ZUŠ a nová vrata – na dvoře budou parko-

vat učitelé ze ZUŠ, a tím pádem bude před ZUŠ více parkovacích míst pro veřejnost.

Nová vrata do dvora za budovou ZUŠ, foto DJ

BUŠTĚHRADSKÝ ZPRAVODAJ

- Oprava „lavoru“ před ZUŠ (nový asfalt).
- Oprava starých vodovodních rozvodů v MŠ (byly zde úniky vody).
- Oprava komínů na staré budově ZŠ.
- Vycucnutí části bahna z rybníku Bouchalka (ve spolupráci s vodárny).
- Oprava laviček v zámeckém parku.
- Natření dřevěné fasády a oprava terasy na nové budově ZŠ.
- Na hřbitově probíhá sanace starých nevyplacených hrobů (pouze těch, které jsou v havarijním stavu) a nová inventarizace. Za tímto účelem k hrobům umísťujeme cedulky s čísly, prosíme, neodstraňujte je.

Exteriér jurty, foto PJ

- Hotová je jurta v zahradě ZŠ.

Interiér jurty, foto PJ

- Dotace na kompostéry vyšla, budeme vypisovat výběrové řízení na dodavatele a budeme doufat, že kompostéry budou dodány ještě letos.
- Zakoupili jsme pruh pozemku mezi hřbitovem a Jasmínovou ulicí a vymyslíme jeho nové využití (nejspíš jako veřejnou zeleň).

DJ

NIC JSTE NÁM NIKDY NEDALI! (?)

U některých občanů sleduji zvláštní jev: „vedení města“ berou jako nějaké monstrum, po léta neměnný subjekt, který na nich páchá jen samé křivdy. Možná je to ještě pozůstatek doby minulého režimu, kdy se svět dělil na „ty nahoře“ a „nás ostatní“, a „ti nahoře“ se o ty dole nestarali, takže vlastně ani nemělo cenu pokoušet se s nimi nějak „zdolat“ komunikovat (a lidé místo toho jen tiše reptali).

Občas slyším, jak „jsme“ něco někomu před dvaceti, třiceti lety slíbili a nedodrželi, ale že to slíbil pan starosta, který už nežije, je do tyčného asi jedno. Někteří lidé mají zřejmě pocit jakési permanentní křivdy, a to je dovedeno do takových absurdit, že když třeba osazujeme v jejich ulici nové veřejné osvětlení, neberou to jako vylepšení, ale jako naschvál: nic jste nám nikdy nedali a teď ještě tohle! Bude mi to svítit do ložnice! Toto mě velmi mrzí a marně přemýšlím, co se od nás očekává, že lidem „dáme“.

Také se někteří občané zlobí, když zvyšujeme místní poplatky (třeba za odpad, nebo za služby našich TS). Prý neděláme nic „pro lidi“. Z toho usuzuji, že za nejlepší vedení města je zřejmě považováno takové, které dá lidem pokud možno všechno zadarmo (tomu pak často nasvědčují i výsledky parlamentních voleb...).

Co ale ve skutečnosti město dává svým občanům? Pokud nežijete na samotě u lesa, tak skoro všechno. Domnívám se, že třeba fungující občanskou vybavenost – máme tu velmi kvalitní základní a mateřskou školu a vyhlášenou Základní uměleckou školu (jsou to vzdělávací zařízení, nikoliv byznys, takže provoz stojí spoustu peněz). Toto třeba moc nezajímá seniory, ale je tu i Domov s pečovatelskou službou, který nabízí i terénní služby, kdy pečovatelské dojedou za lidmi domů.

Správním centrem města je městský úřad s matrikou a CzechPointem, kde si můžete vyřídit celou řadu věcí. Naše právnička poskytuje

občanům zdarma právní poradenství. Je tu i knihovna a informační centrum s kavárnou. Všechny tyto subjekty tu jsou proto, aby poskytly občanům co nejširší službu. Infocentrum má otevřeno každý den, i o víkend, abyste si tam například mohli vyzvednout známku na popelnice a nemuseli stát v úředních hodinách frontu. Není tu zdaleka jen pro turisty, nabízí kopírovací služby nebo laminování, a zatímco si tam dáte výbornou kávu, nebo si tam vaše děti pohrají po procházce parkem, seženou vám zaměstnankyně třeba kontakt na kominíka.

Pak tu máme hřbitov, kde poplatky jsou tak nízké, že nepokryjí provozní náklady ani zlomkem. Museli jsme je letos zvýšit, uznejte, že poplatky 473 Kč NA 15 LET (!) za urnový hrob nebo 135 Kč za kolumbárium na údržbu nemohou stačit. Že jsou na hřbitově staré nerovné cesty? Považujeme za důležitější investovat více peněz do škol, než třeba do hřbitova. Děti nepo-

čkají. I tak se domnívám, že stav hřbitova se v posledních dvou letech, co má novou správkyni, velmi zlepšil.

Důležitá je také fungující technická infrastruktura města. Tu nezajišťuje obec, ale jednotliví správci sítí (ČEZ, vodárny, O2...), nicméně i zde je úloha obce důležitá, může iniciovat vznik nové infrastruktury, pokud někde chybí (takto jsme ve spolupráci s vodárnami nechali vybudovat kanalizaci na Chmelnici či vodovod na Bouchalce, a jsou to investice v řádu desítek milionů). Iniciovali jsme budování optických tras pro rychlý internet. A třeba takové veřejné osvětlení a dešťová kanalizace, to je zcela v režii města (opět desítky milionů). Chystáme nový veřejný rozhlas, varovný systém a kamerový systém. Dále je tu zajištění dopravní obslužnosti. To se také neděje jen tak samo od sebe. Musíme to mít smluvně zajištěno, a zaplatit za to. Že budou na Buštěhradě stavět autobusy a nesníží se frekvence spojů (naopak budou ve špičce další spoje přidány) nás letos bude stát přes milion Kč.

Dále tu máme odpadové hospodářství, hnízda na tříděný odpad a sběrné místo, které mohou naši občané využívat zdarma. To vše stojí město velké peníze. I když jsme před pár lety zvýšili poplatek za odpady, stejně to náklady na likvidaci odpadu nepokryje. Přesto si spousta lidí stále bůhví proč myslí, že obec by jim měla odpad svážet za hubičku, a povinnost třídění (které náklady na svoz obci aspoň trochu snižuje) považuje za šikanu. Stejně tak si někdo stále ještě myslí, že nemusí uklízet po svém psovi, těch pár stovek ročně přece platí proto, aby to po něm sebral někdo jiný. A vlastně může cokoli vyhodit ke kontejnerům nebo za plot, on to taky sebere někdo jiný, že.

Město se stará o veřejný prostor, chodníky, silnice, rybníky, zeleň.

S vědomím toho, že v Buštěhradě by potřebovalo opravit skoro všechno, se snažíme vše opravovat postupně, jak nám finance dovolí. Pár ulic už dostalo nové povrchy, již se vybuďovala celá řada nových chodníků (někdy třeba nemáme na nový, tak jej jen přeložíme, musíme se chovat jako řádný hospodář). Podařilo se opravit některé letité havárie, zřícené tarasy, propadlou dešťovou kanalizaci, uklidit obří černou skládku, zkulturnovat mnohé plochy. Bohužel někteří lidé se po městě pohybují jen autem, takže to nevidí, a mají pocit, že když se něco zrovna neděje v jejich ulici, tak neděláme nic (a když už se tam něco děje, zase si stěžují, že je omezujeme). Hlavní silnice, jako je Kladenská a Tyršova, které jsou nejvíc rozbité, nepatří městu, ale Středočeskému kraji. Ale i zde se nám již po dlouhých jednáních daří domluva, že kraj je postupně opraví (jako už opravil Hřebečskou), v přípravě je několik projektů. Staráme se o zeleň a krajinu, či o dětská hřiště, abyste měli kam jít na procházku, a prostředí města bylo zelenější a zdravější. Za posledních pár let se vysadily kolem města stovky stromů, obnovily se kilometry polních cest a vybuďoval nový rybník. Do Lidic nyní dojdete po nové široké cyklostezce. Myslíme na vás i v detailech – třeba někoho příjemně překvapí nová autobusová zastávka, nové pítka, WC v zámeckém parku, nebo samotný fakt, že parkem se dá projít na Ořešín a nemusíte jej celý obcházet, jako tomu bylo dřív. Anebo že tam už není zákaz ježdění na kolech, tříkolkách a sáňkách, jako za starších časů.

Dále zajišťujeme údržbu města. Máme tady k tomu účelu zřízeny Technické služby. Zde se bohužel potýkáme s nedostatkem pracovníků (nejsou zkrátka lidi, kteří by byli ochotní pracovat rukama). Tak-

že bohužel nedokážeme zajistit, aby byly ulice dokonale vyluxované bez jediného plevele, nebo třeba najednou posekané trávničky po celém městě. Nicméně i tak myslím občanům poskytujeme servis, který spousta obcí nemá, i řadu služeb, které jsou cenově pro nás na hranici rentability (kontejnery, štěpkování apod.). A nutno říci, že nám velmi pomohli uprchlíci z Ukrajiny, kteří v našich TS nyní pracují.

Staráme se o naše památky, zámek, kapličky. Kulturní dědictví je něco, co si na sebe většinou nevydělá, ale je potřeba o něj pečovat, je nenahraditelné a vytváří genius loci Buštěhradu. Na to pamatujte, až budete mít chuť žehrat, že oprava zámku určitě stojí hromadu peněz.

Abychom nemluvili jen o materiálních věcech, město také podporuje buštěhradské spolky a občanské aktivity – finančně, výpůjčkou vybavení či třeba pronájemem prostor. Také díky tomu je ve městě daleko širší nabídka kulturního a sportovního vyžití, spousta aktivit pro všechny věkové skupiny obyvatelstva. Divadlo či koncerty ve špičkové kvalitě. Za posledních pár let i několik nových spolků vzniklo, a také jsme znovu založili jednotku sboru dobrovolných hasičů – pomáhají ochotně a zdarma každému, kdo o to požádá, neřeší jen požáry, ale i následky vichru, přívalových srážek, rizikové kácení, ochotně se chápou jakéhokoliv úkolu od pomoci se zabouchnutými dveřmi až po rozvoz potravinové pomoci. Toto je další oblast činnosti města, o které se možná moc neví – snažíme se pomáhat občanům a rodinám v nouzi, máme zde terénního pracovníka, který pomáhá řešit třeba exekuce, bezdomovectví a další životní problémy. Sociálně zdravotní výbor města vytvořil webové stránky Mapa pomoci (<https://mapapomoci.mestobustehrad.cz/>), kde jsou

pohromadě veškeré potřebné kontakty pro lidi v různých náročných životních situacích, a lidem v nouzi se individuálně věnuje (pokud se o nich dozví).

Co se týká třeba širší nabídky občudků, služeb a restaurací, to město ovlivnit příliš neumí – je to soukromé podnikání a závisí zcela na podnikavosti místních lidí. Zavřené bývalé kino a hotel s hospodou bohužel nepatří městu. Zavřené krámky na Kladenské také nepatří městu, ale soukromým majitelům, a je jen na jejich rozhodnutí, zda je pronajmou (zájemci o prostory se ozývají každou chvíli). To se týká i lékárny – je to soukromý byznys, a jestliže se tu lékárna neužívila, obec s tím toho moc neudělá (na to, abychom lékárnu dotovali, nemáme prostředky ani prostory). Podobně je to s nabídkou lékařské péče. Město o velikosti necelých 4000 obyvatel bohužel asi nemůže nabídnout tak širokou vybavenost jako okresní město. Jeden občan si stěžoval, že

tu nemáme žádnou možnost kulturního vyžití pro „normální lidi“, a pochopila jsem, že má na mysli nějaké zábavní či obchodní centrum. Domnívám se, že za tímto druhem vyžití snad není problém popojet do Kladna nebo do Prahy. Totéž se týká supermarketu, na zařízení tohoto druhu tu ani nejsou vhodné pozemky. Někoho ale snad potěší, že supermarket Billa, McDonald's a další obchody vzniknou v nově budovaném komplexu vedle benzínky u Stehelčevsi. Bankomat ovšem bude ještě letos, to se konečně vyjednat podařilo.

Jestli tedy máte někdy pocit, že vám město nic „nedává“, vzpomeňte si, že tu někdo stále uklízí, seká trávu, vyváží koše, popelnice, čistí kanály, svítí vám večer v ulicích. Sebere po vás všechn nepořádek, který necháte na ulici. Když chuligáni něco rozbijí, opraví to. V zimě je v pohotovosti, protože kdyby začalo v noci sněžit, jedou se protahovat ulice. Že vám teče pitná voda, funguje elektrina a plyn, jezdíte

po silnicích a chodíte po chodnících. Že tu každou půlhodinu staví autobus. Že jsou tu školy, školky, DPS, podpora spolků a lidského společenství. Ale všechno nezvládne „město“, je dobré, když se lidé také sami přičiní, aby se tu žilo co nejlépe. A to v Buštěhradě myslím funguje velmi dobře.

Že nemáte potřebu děkovat za něco, co je přece samozřejmost, kterou si platíte „z vašich daní“? Provozovat tohle všechno stojí víc, než získává město z vašich daní. Nemusíte nám děkovat nebo nás mít rádi. Stačilo by, kdybyste akceptovali, že se snažíme svoji práci dělat dle našeho nejlepšího vědomí a svědomí, a přestali nás podezřívát z toho, že vám chceme ubližovat a dělat naschvály. Komunikujte s námi. Pokud něco potřebujete, zavolejte, napište, přijďte. Ptejte se, rádi odpovíme. Pokud nás budete brát jako partnery, uděláme pro vás, co bude v našich silách. Děkujeme.

Vaše starostka

ADAPTACE MĚSTA BUŠTĚHRADU NA ZMĚNU KLIMATU – VEŘEJNÉ PROJEDNÁNÍ

Na jaře jsme vás informovali, že jsme se v letošním roce začali aktivně zabývat problematikou probíhající změny klimatu a dopady na území našeho města. Téma je pro nás velmi důležité, protože tyto změny budou postupně čím dál více měnit přírodní podmínky a ohrožovat kvalitu života i zdraví obyvatel. Mezi hlavní negativní vlivy změny klimatu patří vlny veder, nedostatek vody a související sucho, nebo naopak přívalové deště a záplavy, eroze půdy a další extrémní počasí s možnými dopady na město. Požádali jsme vás o vyplnění ankety na toto téma.

Anketu vyplnilo 341 spoluobčanů, kteří z převážné většiny klimatic-

kou změnu a související dopady považují za důležitý problém, na který by se město mělo dále připravovat. Rovněž popsali různorodé problémy, kterých si se změnou klimatu ve městě osobně všimli. Všechny zahrneme do posouzení v rámci návrhové části. Děkujeme vám všem, kteří jste svým názorem přispěli.

Protože jste projeвили zájem o účast na setkání, které se bude strategii zabývat, **rádi bychom vás pozvali na veřejné projednání strategie, které se bude konat v zámeckém sále 14. 9. od 17 hodin.**

Představíme vám analytickou část strategie a budeme diskutovat na téma zeleně, hospodaření s vodou, ve-

řejných budov a prostranství, volné krajiny a adaptace města, územního plánování a podobně. Budeme rádi za vaši účast a názory.

DJ

ZELENE PLOCHY V ULICÍCH NEBO PARKOVACÍ MÍSTA?

Veřejné komunikace jsou určeny pro pohyb sem anebo tam. Stání nebo i pouhé zastavení brání v mnoha případech obousměrnému a mnohdy i jednosměrnému provozu. Řidiči sanitek nebo hasičích vozů by mohli vyprávět. Pro osvěžení řidičských znalostí připomínám, že při stání na veřejných komunikacích musí zůstat pro každý směr jízdy volný alespoň jeden jízdní pruh široký nejméně 3 me-

try. Při zastavení musí zůstat volný jeden pruh pro oba směry jízdy, široký nejméně 3 metry. Jízdní dráha v některých obousměrných ulicích v naší obci rozhodně nebude širší než 10 metrů. Míst pro parkování vlastních osobních aut na veřejném prostoru před svým domem však nebude nikdy dost. Majitelé osobních aut bydlících v bytových domech by měli mít proto možnost parkovat na veřejných

parkovištích. Na rozdíl od nich mají majitelé rodinných domků výhodu, protože mohou parkovat na svých pozemcích. Uskutečňování pravidel vyhlášky o parkování je úkolem samosprávy, ale jejich realizování se často u naší veřejnosti setkává s nepochopením. Zatravněné ulice s dobře ošetřovanými stromy a bez aut jsou však pro nás pro všechny lákavým cílem.

LZ

VÝBORY MĚSTA

PROHLÁŠENÍ BEZPEČNOSTNĚ—DOPRAVNÍHO VÝBORU

Vážení spoluobčané, členové bezpečnostně-dopravního výboru, který byl nově založen a schválen zastupitelstvem města Buštěhradu na jednání zastupitelstva č. 2/22 usnesením č. 4b ze dne 23. 11. 2022, by vás rádi seznámili s agendou BDV.

Dlouhodobým cílem činnosti jeho členů a poradců je přispět k vytvoření příznivého bezpečnostního prostředí v Buštěhradě a tím i ke zlepšení životních podmínek ve městě. Výbor si je vědom, že má poradní hlas pro vedení města, a proto ne všechna jeho doporučení budou zastupiteli přijata. Členové výboru a jeho poradci jsou lidé, kteří pracovali nebo pracují v bezpečnostních složkách ČR a v rámci bezpečnostní komunity a prevence protiprávních činů se pohybují řadu let. Jsou tedy schopni městskému zastupitelstvu navrhnout možná řešení zdejších problémů v oblasti bezpečnosti a zároveň i posoudit efektivitu vynaložených finančních prostředků v této oblasti.

Výbor si je velmi dobře vědom, že s tím, jak se rozrůstá samotný Buštěhrad i okolní obce a města, stoupá dopravní zatížení města i krimina-

lita v obci. Výbor na svých zasedáních po zmapování dopravně-bezpečnostní situace ve městě jako první prioritu doporučuje zřízení městské policie. Tento krok je bezpochyby finančně i časově mimořádně náročný a jeho uskutečnění bude muset probíhat postupně, kdy ze začátku ve městě nebude zajištěn nepřetržitý výkon služby strážníků. Členové výboru se shodli, že jakkoli dosavadní přijatá opatření města, jako je zřízení kamerového systému, nového dopravního značení atd., jsou správná, budou se míjet plnohodnotným účinkem do té doby, než začnou být záběry kamer vyhodnocovány a dodržování dopravních předpisů na katastru obce řádně kontrolováno, včetně špatného parkování. Vzhledem k dosavadní situaci je zřejmé, že nikdo jiný než naše vlastní městská policie tyto úkoly dostatečně uspokojivě nezajistí. Dalším přínosem vlastní městské policie bude její preventivní činnost v boji s kriminalitou. Mj. bude budoucí městská policie v této oblasti spolupracovat jak s bezpečnostně-dopravním výborem, tak s buštěhradskou základní a mateřskou školou – od společného půso-

bení na buštěhradskou mládež si slibujeme možnost koncepční preventivní práce a snížení rizik nežádoucích jevů, které na naše děti působí, např. v drogové oblasti.

Výbor již před prázdninami předal vedení města potřebné dokumenty k založení městské policie a dal si za úkol zajistit strážníky, kteří by měli zájem v buštěhradské MP pracovat. V tuto chvíli již můžeme prozradit, že se nám podařilo získat dva perspektivní kandidáty, s nimiž v tuto chvíli probíhají jednání. Dále členka výboru zajistila přednášky na základní škole v oblasti prevence kriminality, na které již město vyčlenilo potřebné finanční prostředky. Výbor také konstatoval, že v oblasti požární ochrany vynakládá město Buštěhrad ročně sumu v řádech milionů korun.* Z toho důvodu bezpečnostně-dopravní výbor požádal zastupitele, aby byla provedena „Studie zabezpečení požární ochrany města Buštěhradu“ odbornou institucí. Žádosti bylo vyhověno a byla podepsána smlouva o dílo. V této souvislosti výbor doporučuje zvážit po obdržení výsledků zmíněné studie i možnost revize výdajů JSDH Buštěhrad a přesměrování části rozpočtu JSDH

BUŠTĚHRADSKÝ ZPRAVODAJ

do dalších oblastí souvisejících s bezpečností města, jako je kamerový systém nebo právě městská policie.

Závěrem bychom chtěli zdůraznit, že bezpečnostně-dopravní výbor není uzavřená skupina lidí pracující v izolaci a odděleně od života města, ale naopak stojíme o otevřenou komunikaci s občany. Nikdo nemá oči všude a jen společně dokážeme efektivně řešit veškeré bezpečnostní problémy, které

se v našem městě vyskytují. Rádi bychom vás proto, vážení spoluobčané, požádali, abyste se s námi o vaše případné podněty z oblasti bezpečnosti podělili prostřednictvím e-mailové adresy: bezpecnost@mestobustehrad.cz.

Těšíme se na spolupráci s občany města Buštěhradu.

Za BDV
Aleš Kvapil

**Poznámka redakce: Letos mají hasiči v rozpočtu 1 536 000 Kč, přičemž ještě nelze odhadnout příjmy z dotací, o které je požádáno, a požární asistence (budou v řádu statisíců). Loni byl schválený rozpočet 1 056 200 Kč, ale upravoval se na 2 696 754 Kč, neboť se pořizoval dopravní automobil. Na tento automobil jednotka dostala dotaci 750 tis. Kč, dalších 255 189 Kč obdržela za požární asistence a na výcvik a provoz od státu.*

BĚH OTY PAVLA LETOS NEBUDE :-)

Milí sportovní přátelé, s hlubokým zármutkem ohlašujeme, že letošní ročník Běhu Oty Pavla plánovaný na 17. září se letos bohužel z organizačních důvodů konat nebude. Ačkoliv to nemusí být zjevné, příprava podobné akce zabere hodiny a dny práce a příprav několik týdnů předem. Je potřeba několikero povolení, příprava grafiky, webu, cen apod. A bohužel časové možnosti organizátorů nejsou nevyčerpatelné.

Děkujeme za podporu, kterou nám mnozí vyjádřili, a ochotu zapojit se při pomoci s organizací. Moc si toho vážíme a příští rok ji jistě využijeme, jelikož tradici Běhu Oty Pavla nechceme rušit. Příští rok bude akce jistě o to povedenější.

Za Sportovní výbor chystáme i další akce (besedy, výlety, lyžařský zájezd, vyhlášení dětského sportovce roku), takže jistě bude dost dalších

možností sdílet společné sportovní zážitky.

Nicméně se možná ještě letos podaří dát dohromady (méně organizačně náročnou) alternativní verzi, o které budeme případně včas informovat.

Děkujeme za pochopení a nepřestávejte běhat a sportovat!

Za Sportovní výbor
Jiří Žitník

JÍZDA LEO POPPERA ANEB JAK JSEM SE ZNOVU PODÍVAL DO BRANOVA

Ve stopách památeční jízdy otce Oty Pavla, pana Leo Poppera, popsané v povídce Smrt krásných srnců, vyrazila z Buštěhradu k Berounce sousedská smíšená skupina. Touto cestou, dlouhou symbolických 50 kilometrů, jsme si připomněli výročí 50 let od smrti Oty Pavla (31. 3. 1973).

Cesta kopírovala trasu, kterou Leo Popper na kole za války absolvoval, tedy přes „přes Žehrovice a Lány... Pak sjel serpentínami na Křivoklát a tlačil kolo do vršku nad Višňovku a potom šlapal podél řeky Berounky...“. Začínali jsme přímo od domu, kde Ota Pavel za války bydlel, tedy z míst, odkud na svou noční cestu vyrážel i pan Popper.

Skupina C – cyklisté vyráží od domu Oty Pavla (čp. 54), foto Monika Žitníková

BUŠTĚHRADSKÝ ZPRAVODAJ

Počasí nám opravdu přálo. No posuďte sami: okluzní fronta: 356-42, 359-44, 360-30, teplá fronta: 350-38, 345-34, 341-33, výška, tlak, teplota, rosný bod: 570-954-7, 6-3, 6 2.760-725-9, 9-14

Lepší počasí jsme si nemohli přát! Toto je samozřejmě vypůjčeno od Cimrmanů a podobně jako oni při jejich výpravě do Liptákova jsme se i my z organizačních důvodů rozdělili do několika skupin – A jako autobus, B běžci a C cyklisté. První, vzdor abecedě, vystartovala skupina B – běžci. Tato skupina čítala jediného borce – Milana Šumného, který se rozhodl v rámci svého tréninku oněch 50 kilometrů do Brnova zdolat během. Dlužno hned ze začátku říct, že jeho tempo bylo tak rychlé, že ho po celou dobu nedojely ani obě další skupiny na dopravních prostředcích a v cíli marně čekal na zbytek výpravy. Jistě však trénink zúročil na maximum, o čemž svědčí jeho velký úspěch na mistrovství ČR ve 24hodinovém běhu (viz noticka zde ve Zpravodaji).

Jako druhá se na startu zformovala skupina C – cyklisté („proč zrovna my jsme céčko?“). To byla skupina nejpočetnější, čítající 25 nadšenců a další se pak přidali po cestě. Však to byla jízda především cyklistická. Sešli se jak starousedlíci, tak i nově nastěhovaní (dokonce i dosud nepřistěhovaní), muži, ženy, mladí a mladší, a vznikla skvělá společnost. I jedno elektrokolo jsme mezi nás přijali. Bylo vítané i unikátní motokolo Víti Helíška, ale ten nakonec trasu zdolal na vlastní pohon na klasickém kole, aby nám zvuky výfuku nerušil poklidnou idylu.

Skupina A – autobus vezoucí ženy, děti a věčně mladé – se pak sešla před domem Oty Pavla pod dohledem našeho kronikáře Jarje Pergla, který jim cestu autobusem doplnil zajímavým povídáním o místech, kudy trasa vedla. V autobuse s sebou

Skupina s Otou Pavlem jako živým, foto M. Žitníková

Kronikář Jaroslav Pergl měl na cestu připravené povídání i povídku, foto M. Žitníková

taky vezli vzácného hosta – postavu Oty Pavla v životní velikosti, která z balkónu vítá návštěvníky Muzea Oty Pavla v Seifertovně (velkoryse zapůjčil spolek Buštěhrad sobě).

První společná zastávka byla v Lánech, kde byl čas na občerstvení a poslechnutí pana kronikáře. Skupina A a B se společně sešly ve výborné kavárně u zámku. Jen skupina B místem již dávno proběhla a nemělo smysl čekat na další účastníky.

Na cyklisty a běžce pak čekal náročnější terén a kopce před Křivoklátem, kdy už šlo místy do tuhého. Skutečná prověrka však nastala v obávaném kopci k Višňovce u Berounky, který je, stejně jako povídky Oty Pavla, nezapomenutelný. Po vzoru Leo Poppera již museli mnozí

z kola sestoupit a jen ti nejdovzráždější náročný kopeček vyšlápli až nahoru. Sešli jsme v něm se skupinou A, která kolem právě projížděla (poté, co trochu bloudili), a pohodlně usazení v autobuse mohli s úsměvem přihlížet zápolení cyklistů.

Ale pak se již sjelo k Berounce a k hospodě u Rozvěďčika, kde nás čekalo občerstvení a cíl cesty. Skupina B – Milan Šumný – který už na nás u přívozu čekal přes hodinu, se bohužel nedočkal a vyrazil již na další trénink. Milan je zkrátka příliš rychlý a ani na kolech jsme na něj neměli šanci. Milane, děkujem, super výkon! Ostatní si trochu protáhli nervy při dloouhém čekání na pití a jídlo ve vodáky přeplněné legendární hospodě. Nakonec se ale všichni dočkali a během čekání byl čas na předání vrcholové odmě-

Cílová odměna – ulovený krásný srnec, foto Monika Žitníková

Prohlídka pamětní síně Oty Pavla v Branově, foto JP

ny. Leo Popper se na riskantní cestu vydával, aby ulovil srnce a měl tak maso pro své syny, kteří se chystali do koncentračního tábora. Účastníci sousedské výpravy si také ulovili krásného srnce, i když jen v podobě originální památeční medaile ve tvaru srnce.

A pak naše kroky mířily samozřejmě k přívozu a k chaloupce pana Proška, o které tak podmanivě Ota Pavel píše a kde je nyní památeční síň Oty Pavla. Většina účastníků využila přívozu, ale mnozí v horkém letním dni raději skočili do chladivých vod Berounky a na druhý břeh přeplavali. Jen figurína Oty Pavla zůstala na břehu a se svým kouzelným úsměvem shlížela na milovaná místa.

Nazpátek jsme již naložili kola do dodávky a zpět domů jsme se nechali svézt. Bylo ale i dost takových, kteří na kolech vyrazili zpět a zaokrouhlili tak sportovní výkon na 100 kilometrů.

Přívoz v Branově, foto M. Žitníková

Ota Pavel se znovu podíval do Branova, foto Monika Žitníková

Zastavení po cestě, foto J. Žitník

Milan Šumný a jeho neuvěřitelná vzdálenost a čas, foto Milan Šumný

Děkujeme všem za účast a skvělou náladu a budeme se na těšit na příště!

Díky všem, kdo při akci pomáhali. Jirkovi Bleskovi coby doprovodné vozidlo, Milanu Mudrovi za zapůjčení dodávky a dokumentaci.

Více fotek a videí najdete na webu: <https://sport.mestobustehrad.cz/jizda-leo-poppera/>

Za Sportovní výbor
Jirka Žitník

Vrcholové foto v kopcích u Křivoklátu, foto J. Žitník

FENOMENÁLNÍ MILAN ŠUMNÝ

Velice gratulujeme ultramaratonci Milanu Šumnému za jeho skvělý výsledek na Mistrovství ČR v běhu na 24 hodin (24 h & 48 h Self-Transcendence Race – Kladno). Milan se umístil ve své kategorii na skvělém

druhém místě se svým osobním rekordem 253,1 km. To je pro nás opravdu neuvěřitelný výkon. Velká poklona!

S Milanem chystáme v průběhu podzimu besedu o ultramaratonech

a vůbec o běhání, tak si ji určitě nechte ujít. Přijďte se s Milanem osobně setkat a zeptat se ho na vše, co vás zajímá. Datum besedy včas oznámíme.

J. Žitník

Milan Šumný během ultramaratonu

Milan Šumný na stupních vítězů, foto archiv Milan Šumný

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

Dne 30. června 2023 nás navždy opustil pan Ladislav Tesárek. Děkujeme touto cestou přátelům, sousedům a známým za projevenou soustrast a tichou vzpomínku.
Manželka Marie Tesárková s rodinou

VZPOMÍNKA NA VÁCLAVA FIKRLEHO

Letos v září uplynou již tři roky, co nás navždy opustil pan Václav Fikrle, velká umělecká osobnost. Na jeho počest bude pod záštitou města Kladna a vinařství Víno Hruška v Kladně slavnostně odhalena pamětní deska, na kterou jste srdečně zváni. Václav Fikrle celý svůj život intenzivně umělecky působil v měs-

tě Kladně a kulturně přispíval pro své město. Zvěst o jeho umění se brzy rozšířila, a tak přicházela vzácná pozvání, např. na hrad Křivoklát, zámek Třeboň, Slavonice, Praha – Chodovská tvrz, Václavské náměstí – Luxor a další. Bohužel pozvání v roce 2020 do Kongresového centra, na zámek v Jindřichově Hradci,

do galerie Alternativa a Uni Tomáše Bati do Zlína už kvůli zákeřné nemoci nemohl přijmout, a tím i reprezentovat své milované Kladno.

Dovolíme si uvést několik slov o životě a díle Václava Fikrleho.

Václav Fikrle (22. 3. 1944–3. 9. 2020) po absolvování základní školy

BUŠTĚHRADSKÝ ZPRAVODAJ

studoval Strojní průmyslovou školu v Kladně. Již ve studentských letech našel oblibu ve čtení poezie a brzy se naučil mnoho básní z paměti. Následně se účastnil několikrát soutěže Wolkerův Prostějov. Brzy si vypracoval svůj ojedinělý styl přednesu básní. Václav Fikrle odmítal termín „recitace“. Vždy říkal, že básně vypráví. A tak jeho přednes doopravdy zněl. Každý verš, který Václav říkal, byl jím prožitý, opravdový. Nemusel hledat výraz, nemusel přemýšlet, jak báseň publiku podá. Vyprávěl ji, s celou opravdovostí, kterou mu vykreslil sám život. A právě z toho důvodu byl u svého publika tak oblíbený. Byl jedním z nich. Každé jeho slovo tak prožil interpret, ale i jeho posluchači. Poutavost Václavovy performance dokresloval jeho hezký a jistě „chlapský“ znějící hlas a jeho podoba s hercem S. Connerym, tak často zmiňovaná během veřejných vystoupení, ještě přidávala přednášejícímu charisma, kterého sám měl na rozdávání.

Po revoluci se stala hlavním Václavovým stánkem kladenská kavárna Ateliér. Zde začal pořádat své večery. Ačkoliv byl zaměstnán

(manuálně pracoval, věnoval se kovoobráběcí činnosti) – pracoval ve výzkumném ústavu. Dokázal i tak za velmi krátkou dobu připravit celovečerní program, v němž uváděl vždy básně jednoho autora. Všechny básně prezentoval zásadně z paměti, opovrhoval možností básně číst. Jak sám říkal, ráno v práci si hodil báseň k ponku a při odchodu domů ji uměl. Jeho dar si zapamatovat verše byl nedožrnný.

Roku 2006 se V. Fikrle na jedné vernisáži obrazů v kladenském zámku setkal s kytaristou Janem Paulíkem, který zde účinkoval. Jeho věta „uměl bych si představit, že bych do vašeho hraní něco říkal“ se stala legendární a odstartovala překrásnou, jedinečnou a velkou spolupráci.

Dovolte mi od této chvíle psát v první osobě.

Umělecká spolupráce s Václavem Fikrlem je dosud pro mě tím nejvyšším, co jsem na poli umění v souhře dvou nebo více umělců prožil. Od první chvíle jsme objevili vzájemné umělecké souznění. Během krátké doby jsme nastudovali mnoho básní. Kytara mávnutím kouzelného proutku zapadla do poezie. Šlo to samo.

ATELIÉR: Kavárna Ateliér se stala naší domovskou scénou a večery začaly intenzivně přibývat. Magistrát města Kladna (Fond primátora) nám dal svou důvěru a my si tak mohli do svých pořadů zvát známé osobnosti. Vyjmenuji například Jitku Vrbovou, Alfréda Strejčka, Mirka Kovářika, Petra Vondráčka, Mirka Palečka, Mahulenu Bočanovou, Gabrielu Vránovou, Lídu Nopovou, Vladimíra Mertu, Norbiho Kováče, skupinu Devítka, Pavlínou Jišovou a další.

VZDĚLÁVACÍ ČINNOST: Roku 2010 jsme byli osloveni kladenskou střední školou, zda bychom pro studenty uskutečnili výchovně-vzdělávací pořad na téma poezie. Zprvu jsme se obávali přístupu studentů, ale náš pořad byl k našemu potěšení úspěšný a studenti si s námi ještě sami o poezii povídali. To nám dodalo sebevědomí a hlavně chuť, a od té doby jsme navštěvovali gymnázia a pravidelně jsme se věnovali vzdělávací činnosti. Václav měl tuto činnost moc rád a navštěvoval gymnázia s velkou oblibou. Nestalo se nám, aby studenti rušili, naopak velmi často jsme se setkávali se

6.9.
od 17:30h

Odhalení
**PAMĚTNÍ
DESKY**
VÁCLAVA FIKRLEHO

VINO HRUŠKA®
www.vinohruska.cz

KLADNO

zpětnou vazbou a Václav musel studentům na jejich dotazy odpovídat. Příkládám seznam gymnázií, které jsme navštívili.

CD, NAHRÁVACÍ ČINNOST: Po určité době naší spolupráce jsme se rozhodli, že naše básně nahrajeme. Tak jsme ve studiu M. Knora v Buštěhradě nahráli první CD s názvem „Jak rozezpívat podobiznu ptáka“ (2011) a následně CD „Dva kumpáni“ (2017). Nosiče byly širokou veřejností velmi kladně hodnoceny, kritiku k němu uvedly i takové osobnosti jako A. Strejček, M. Kovářík, J. Vrbová nebo M. Paleček. Nejvíce si však považujeme slov našeho současného největšího básníka Karla Šiktance, který se stal naším přítelem.

KONCERTNÍ ČINNOST, SPOLUPRÁCE S PROF. JAROSLAVEM ŠAROUNEM: Ve chvíli, kdy jsme s Václavem nastudovali dostatečně repertoár, jsme začali s naším pořadem po celé ČR uskutečňovat samostatné koncerty. Nejčastěji jsme navštěvovali literární kavárny, kulturní místa, kde byla poezie oblíbená. Naším milým místem byl kulturní dům Slatiňany, kde jsme opakovaně koncertovali pro četné a doslova nedočkavé publikum, těšící se na poezii. Těž jsme vícekrát účinkovali v rámci Dnů poezie v Praze (v literárních kavárnách nebo na lodi AVOID).

Obrovská a skvělá spolupráce však nastala s panem profesorem Jaroslavem Šarounem, který byl skvělým klavíristou, profesorem pražské HAMU, brilantním sólistou i korepetitorem a hlavním klavíristou České filharmonie. Tak jsme začali navštěvovat velké kulturní scény, kluby přátel hudby, scény klasické hudby. Naš pořad byl založen na prolnutí poezie s kytarou a recitálu operní pěvkyně pod vedením prof. Šarouna.

HUDEBNĚ POETICKÉ DUO: Pod tímto názvem jsme účinkovali, nejraději jsme však našemu pořadu říkali „poezie s kytarou“.

FESTIVAL VÁCLAVA FIKRLEHO V SRBECH, FIKIFEST: Společně s vokálním sdružením Song Ladies začal Václav Fikrle pořádat na své zahradě v Srbech festival. Tento festival obdržel název Fikifest a měl velký úspěch. Bylo uskutečněno několik ročníků. Festival probíhal v uvolněné atmosféře, při níž vystoupilo mnoho umělců z řad hudební, literární nebo výtvarné sféry. Festival by měl mít ambice pokračovat.

SPOLUPRÁCE SE SPOLEČNOSTÍ KARLA HUŇKA: Naším souputníkem, pořadatelem mnoha akcí a zejména osobností je sochař Karel Huňka (https://cs.wikipedia.org/wiki/Karel_Huňka nebo https://cs.wikipedia.org/wiki/Kategorie:Čeští_sochaři), držitel českého rekordu (Kniha rekordů a kladenského rek.), majitel muzea heraldiky v České Kanadě, zakladatel Společnosti za pozitivní přístup. Odkaz na činnost: Muzeum České Kanady a Galerie osobností – Aktuálně (os-vcickydvorec.net). S Karlem Huňkem jsme uskutečnili mnoho kulturních akcí. Společnost p. Huňka předává rytířské rády osobnostem za přínos společnosti. Mezi oceněné patří například cestovatel p. Zikmund, cembalistka prof. Zuzana Růžičková, prof. Větvíčka či MUDr. Pirk. Tato čest byla prokázána i Václavovi a mně. Nespočet slavnostních koncertů Společnosti takto bylo uskutečněno ke dni 28. října v muzeu v Lánech, kde jsme účinkovali. Mezi jeho pravidelné posluchače a obdivovatele jeho umění patřili např. prof. Jana Dostálová, VŠCHT, ak. arch. Mája Jiříčková, prof. Pavel Pafko, děkan UTB Zlín Petr Hlaváček, prof. Václav Liška ČVUT, doc. Jiří Všetěčka, ČVUT, ak. malíř Karel Pokorný a další plejáda osobností.

TURNÉ JIŽNÍ ČECHY: Od roku 2007 jsme uskutečňovali tzv. miniturné na Jindřichohradecku. Spolupráci jsme opakovaně navázali

Jan Paulík a Václav Fikrle

s KD Kamenice nad Lipou, hradem Landštejn, KD Jindřichův Hradec nebo městem Slavonice a Dačice. Tato turné byla uskutečňovaná pod záštitou Společnosti Karla Huňka, kdy v rámci slavnostních akcí byly sázeny památné lípy v upomínku osobností (památník E. Destinové a jiné).

PŘÁTELSTVÍ S KRÁLOVNOU CEMBALA, PROF. ZUZANOU RŮŽIČKOVOU: Naši úctyhodnou přítelkyní se stala světoznámá cembalistka, paní profesorka Zuzana Růžičková. Se společností Karla Huňka jsme měli tu možnost účinkovat na mnoha akcích, kterých se účastnila i profesorka Růžičková. Vzniklo tak přátelství, kterého jsme si s Václavem považovali a na každé setkání jsme se velmi těšili.

Strukturované:

- Soutěže Wolkerův Prostějov
- Pořady v Kavárně Ateliér
- Desítky výchovných pořadů pro gymnázia
- Vystoupení v knihovnách, kavárnách, kulturních domech po celé ČR
- CD Jak rozezpívat podobiznu ptáka, CD Dva kumpáni

BUŠTĚHRADSKÝ ZPRAVODAJ

- Festival FikiFest
- Spolupráce s profesorem Jaroslavem Šarounem
- Spolupráce se společností Karla Huňka
- Ocenění rytířským řádem uvedené společnosti
- Stovky vystoupení na nejrůznějších scénách Kladna a okolí, např. Kladenské dvorky, Pocta Boru Křížovi

- Celoživotní popularizace poezie u mládeže i dospělých

Tímto ještě jednou děkujeme městu Kladnu za finanční podporu k realizaci našeho malého projektu „pamětní deska VF“. Dále majiteli domu Ing. Průšovi, že nám umožnil pamětní desku umístit na fasádu jeho domu, firmě Luděk Janda za zho-

tovení pamětní desky a její instalaci a v neposlední řadě vinárně Víno Hruška Kladno, paní Korytkové, která nám s realizací a doladěním našeho přislibu byla nápomocna.

Jan Paulík

a

Jaroslava Hanáková Holeyšovská

KULTURA

KAM ZA KULTUROU V BUŠTĚHRADĚ

Tentokrát bychom se měli seznámit s tím, jak je využíván prostor zámeckého parku. Ti, co zde žijí více jak 25 let, si jistě ještě pamatují, že v parku dlouho a úspěšně fungovalo stabilní letní kino, a také zde probíhaly vyhlášené sběratelské burzy. Ty se časem přemístily do Prahy a neprovozované kino pustlo a muselo být zbořeno. Jak promítací kabina, tak velká betonová promítací plocha.

V roce 2011 byl park zrekonstruován Středočeským krajem. Dnes

Koncerty Butzkow – Allright Band

Park před rekonstrukcí

je díky tomu využíván daleko více. Prostor vhodný k vycházkám ocení maminky s kočárky, důchodci ze sousední DPS i všichni ostatní. Kromě výsadby (třeba Stromu lásky) zde probíhá řada koncertů na nově vybudovaném pódiu, pořádaných v režii spolku Butzkow, ale i ZUŠ včetně jejich hostů. Pelíšek tady pořádá oslavy dne dětí. Kulturní výbor opět

provozuje přes prázdninové měsíce Letní kino. Pokud to dovolí počasí, tak se park stal oblíbeným místem pro svatby nebo i křtiny. Drobnosti si ani v zimě neodpustí ochotníci z divadla KiX se svým novoročním přáním občanům. Určitě jsem ještě na něco zapomněl, ale i tak stojí za to do zámeckého parku zajít.

JP

BUŠTĚHRADSKÝ ZPRAVODAJ

Křtiny v parku

Buštěhradská ZUŠ s hostujícími ZUškami

Den dětí, foto JP

Vánoční happening Divadla KiX

KULTURNÍ AKCE NA MĚSÍC ZÁŘÍ

1. 9. od 21:30

► **Brutus před Sýpkou**

Vinotéka Sýpka Buštěhrad,
Kladenská 332, Buštěhrad

5. 9. 10:00–12:00

► **Exkurze ve společnosti
Mondi Štětí**

Zájemci o exkurzi musí zaslat
svou přihlášku na e-mail:
jiri.janouskovec@seznam.cz

8. 9. 18:00–20:30

► **Rozloučení s létem – Výstava
a koncert, Galerie Sýpka,**

7. 9. od 20:00

► **LETNÍ KINO – vítěz hlasování:
Přání k narozeninám, CZ
zámecký pak Buštěhrad**

14. 9. 17:00–20:00

► **Adaptační strategie**

**na změnu klimatu města
Buštěhrad: Veřejné projednání
Zámecký sál zámku Buštěhrad**

23. 9. 18:00–21:00

► **Nález Přemyslovského měšce
Sraz Na Babkách, Buštěhrad**

30. 9. od 19:30

► **LUCIE REVIVAL – koncert
zámecký park Buštěhrad**

INZERCE

Nabízím servis, montáž a čištění klimatizací a tepelných čerpadel.
Pro více informací mě kontaktujte na e-mailu gazak.kamil@email.cz,
nebo na telefonním čísle 721514888, Kamil Gažák

MŠ A ZŠ OTY PAVLA BUŠTĚHRAD

„MÁME RÁDI ZVÍŘATA, PROTOŽE JSOU CHLUPATÁ A MAJÍ HEBKOU SRST...“

Tak tuto písničku jsme mohli slyšet od prvňáčků ve velkém společenském sále na zámku v Buštěhradě při jejich prvním pasování na čtenáře.

To, že se žáci během roku naučili číst, je důvod k oslavě. Radost ze čtení je velkou hybnou silou, pozitivní motivací. Základním cílem je obsah čteného, tedy čtení s porozuměním. Čtení je prostě hlavní činností každého člověka v jeho cestě za poznáním. Ve středu 14. 6. 2023 odpoledne se proto odehrála na zámku v Buštěhradě slavnostní událost, tedy Pasování prvňáčků na čtenáře, které se konalo podle tradice již 12. rokem. Tentokrát vše proběhlo i za přítomnosti rytíře Martina Kosy z Řádu čtenářského, který prvňáčky na čtenáře pasoval svým mečem.

Pasování mělo svůj tradiční program: nejprve jsme si s 1.A a s 1.C zatancovali taneček plný písmenek a poté následoval s třídou 1.B taneček plný zvířátek. V závěru měli žáci za úkol pokleknout před rytíře, který je pasoval mečem na čtenáře. Odměnou dětem byl nejen diplom,

1.B v kostýmech zvířat při vystoupení ku příležitosti pasování na čtenáře, foto V. Ondrová

ale i pohádková knížka jako dárek od knihovny.

Knížka je pro děti nejkrásnějším dárkem a čím více knížek děti přečtou, tím bude jejich říše písmenek, dobrodružství a fantazie barvitější a krásnější.

„V knize najdeš moudrost,
poučení či zábavu,
s knihou můžeš prožít
i dobrodružnou výpravu,
proto si knihy važ,

čti a měj ji stále rád,
potom bude kniha
Tvůj věrný kamarád.“

Závěrem doufáme, že děti budou dobrými čtenáři a častými návštěvníky knihovny.

Za první třídy
Milena Maršnerová
a za knihovnu
Drahomíra Čermáková

NAŠE SPOLKY

DEN OTCŮ 2023

Akci „Den otců“ již poněkoličtější zorganizoval Rybářský spolek Buštěhrad. Tuto akci lze zařadit do kategorie „tradiční“ a je nedílnou součástí kulturního života v Buštěhradě. Jedná se o třídní akci konanou u spodního rybníka „Na Babkách“. Akce začíná v pátek odpoledne a končí v neděli dopoledne.

Letos se „Den otců“ konal od pátku 16. června do neděle 18. června. Bylo

zajištěné občerstvení – jídlo a nápoje alkoholické i nealkoholické. Velmi důležité bylo jídlo, v nabídce byli utopenci, grilované selátko a další dobroty připravené v udírně (uzené ryby, špekáčky, uzžený sýr a specialita šéfkučarě – uzžený losos s medovo-koprovou zálivkou). Letošní delikatesou byl uzžený úhoř ulovený v pátek večer. Tady je nutné podotknout, že všechny ryby byly uloveny v pátek nebo v sobotu.

Grilování selátka, foto Jaroslav Kroufek

BUŠTĚHRADSKÝ ZPRAVODAJ

V pátek odpoledne začala příprava (montáž stánku s očerstvením, příprava udírny, atd.) tak, aby večer mohla akce začít. Součástí přípravy akce je i chytání ryb, takže všechny připravené ryby byly čerstvé – žádné přebytky z mrazáků. Sobota je den, kdy se odehrává „hlavní dějství“, a neděle dopoledne je ve znamení dojídaní, dopíjení, vyklízení a uklízení místa konání. Nejdůležitější je sobotní odpoledne, kdy se schází nejvíce účastníků a končí se po úplném fyzickém vyčerpání zúčastněných, tentokrát fyzicky zdatní jedinci vydrželi až do třetí hodiny ranní.

Počet účastníků je hodně závislý na počasí, který byl vzhledem k deštivému počasí nižší než loni. Fotografie z akce ukazují, že účastníci byli spokojeni a mnozí z nich využili tuto akci k rybaření, přičemž úlovky putovaly k okamžitému zpracování.

Na příští rok přislíbilo účast Buštěhradské královské námořnictvo (divize obchodního loďstva), které uskuteční exhibiční plavby obchodní lodě Kremnica a zadokolesového remorkéru Myrtle Corey. Dle předběžné dohody bude zájemcům umožněno řízení lodí pod dohledem zkušených kapitánů.

Posezení Na Babkách, foto Jaroslav Kroufek

Pohoda s prutem, foto Jaroslav Kroufek

Uzený losos, foto Jaroslav Kroufek

Co k akci dodat? „Den otců“ se stal nedílnou součástí kulturního života v Buštěhradě a doufáme, že se tato akce se uskuteční i příští rok.

Přijít může kdokoli, jídlo je zdarma a platí se pouze nápoje (alkoholické i nealkoholické).

Ladislav Keller

BUŠTĚHRAD NA VODĚ

V sobotu 24. června se uskutečnil další ročník Buštěhradu na vodě. Počet 27 registrovaných posádek na kánoích by se mohl zdát dostatečným na tuto událost, ale evidentně byl počet přítomných menší než loni. Zejména u kategorie mládež, tedy školáci, byl počet soutěžících malý. Tradičně nejvíce soutěžících bylo v kategorii otec a dítě a matka a dítě. Poslední jmenovaná kategorie byla vytvořena letos nově, aby i maminky měly možnost vyhrát hodnotné ceny. Ceny byly různě,

ale zejména pro děti byly oceňovány pištalky, fidorky a drobné dárky. K těm hodnotnějším patřily nádoby na vaření, náradí, dámské tašky, reproduktory, baňohy, čelovky, flešky a další. Pro školáky by to byly určitě zajímavé ceny.

Letos byla dvě stanoviště, jedno soutěžní na slalom a rychlostní kanoistiku a druhé na nesoutěžní projížďky v kánoích a raftu. Akce trvala 4 hodiny.

Poděkování za uskutečnění provedené akce s počátečním deštěm

Vítězné kategorie Matka a dítě, foto J. Janouškovec st.

Pořadatelé akce, foto J. Janouškovec st.

patří všem pořadatelům. Zejména bych vyzdvihl paní Doležalovou za Červený kříž, která i přes potíže opět akci podpořila jako zdravotník.

Příští rok nás čeká 12. ročník. Buštěhradské fórum jako organizátor vás již nyní na jeho uskutečnění srdečně zve. Zároveň dovoluje touto cestou pozvat ty nejmenší s rodiči a školáky na stále populárnější akci v sobotu 23. 9. – Nález přemyslovského měšce. Je věnován osobě Václava III., posledního Přemyslovce po meči. Cílem je získání měšce s nominální hodnotou min. 2000 Kč „zlatých“. Nikdo neodejde bez dárku a dalších hodnotných cen.

Jiří Janouškovec

TÁBOR STŘELA 2023

Rok se s rokem sešel a i letos se naše středisko vydává čtrnáct dní společně tábořit v rabštejnských lesích u řeky Střely. V pátek 30. června si děti dopoledne ještě vyzvedávají svá vysvědčení, a odpoledne už jsou, plně očekávání, připravené s kufry a batohy u kladenského nádraží. Shledání s kamarády, spěšně

odevzdávání dokumentů a zavazadel, loučení s rodiči, a zanedlouho již vyrážíme motoráčkem vstříc novým dobrodružstvím.

Ono dobrodružství přichází snad poněkud dříve, než jsme čekali, když nás při příjezdu do Chyše doprovází hustý a vytrvalý déšť. Rozmary počasí nás však nemohou rozhodit – jak je všeobecně známo, „skaut je nepromokavý“, a přestože nás déšť následně provází i po celou cestu V3Skou a částečně také při zabydlování ve stanech, i ti nejmladší tuto počáteční neočekávanou sprchu statečně zvládají. Po zbytek tábora už nás pak, kromě pár přeháněk, provázejí slunečné (někdy až tropické) dny.

První den po příjezdu jako vždy probíhá ve znamení dokončování táborových staveb. Základ tábora již stojí, neboť jej před týdnem postavili vedoucí za pomoci starších členů oddílů. Stavby jako brána, sušáky a fotbalové a volejbalové hřiště si však sami účastníci tábora

sestavují každý rok znovu. Vlci se pouštějí do stavby stožáru, vedoucí Šestky si berou na starost hřiště a natření střechy kuchyně, Berušky odhodlaně stavějí bránu (letos se dokonce poučily z chyb minulých a zapsaly si pro příště její rozměry), sušáky, a ti nejmenší pečlivě čistí studánku (která bohužel i přes naši snahu již téměř neteče). Společným úsilím tak dotváříme místo, které se nám na dalších čtrnáct dní stává domovem.

Letos se na Střele objevuje mnoho nových malých táborníků. Oddíl Berušky se v lednu rozrostl o dvě družinky nejmladších holek – Fialky a Sedmikrásky. Ty se společně s již zkušenějšími beruščími družinkami pro starší holky – Párkožábami, Kopřivami a Telátky – vydávají na svůj první tábor na celých čtrnáct dní. O týden později pak za námi přijíždí oddíl Šestka, tedy nejmladší kluci, kteří jsou na Střele také poprvé. Tuto dvojici oddílů doplňují Vlci, nejstarší kluci.

BUŠTĚHRADSKÝ ZPRAVODAJ

Fialky a Sedmikrásky zanedlouho po příjezdu vítají víly v čele se Zvonilkou. Při tajemném rituálu je přijímají mezi sebe, pomáhají jim objevit jejich speciální talenty a po celé dva týdny je provází vílím světem, plným nástrah a dobrodružství. Na závěr se jim společnými silami dokonce podaří zachránit Hvězdnou roklinku. Družiny Párkožáby, Kopřivy a Telátka se zase ocitají ve světě čar a kouzel v Bradavicích. Získávají své vlastní jedinečné hůlky, postupně se učí kouzelnickému umění a připravují se na závěrečný boj s Voldemortem. Všechny své nově nabyté schopnosti pak zúročují v bitvě o Bradavice, která po náročném a vyčerpávajícím souboji končí pro bradavické koleje vítězně. Vlci se pro změnu vydávají na americký Divoký západ v dobách zlaté horečky, a nejmladší Šestka se ocitá ve světě Asterixe a Obelixe.

Tábor však netvoří jen celotáborové hry. Jeho nedílnou součástí jsou také rozličná sportovní klání,

deskové hry, hraní na kytary, pletení náramků z bavlnek a různé další aktivity, kde se rozpouští hranice mezi oddíly a vytvářejí se různé namixované skupinky. Právě i tím, že se zde alespoň jednou za rok potkává celé středisko, je tábor jedinečný. Nadto letos domlouváme také utkání ve fotbale a volejbale se skauty z Rudné u Prahy, kteří táboří nedaleko nás, na louce za brodem.

V průběhu tábora stavíme dva táboráky. Do prvního se pouštějí Berušky, ten druhý, slibový, si bere na starost oddíl Vlků. Nezaměnitelná atmosféra táborových ohňů je pro všechny hlubokým zážitkem. Zpěv a tóny kytar, linoucí se lesem, jiskry, stoupající chvíli pozvolna a chvíli zběsile k hvězdnému nebi, praskání hořícího dřeva ve chvílích ticha. Vděčnost, že tu můžeme být, že tyhle chvíle můžeme prožívat společně, a že nejsme ani první ani poslední generace, která má možnost jejich jedinečnost pocítit. Ale jak jsme se sem vlastně dostali...?

Je poslední táborový den.

Ačkoliv ještě není večer, kdy se bude konat slibový táborák, oblékáme se s Beruškami do krojů. Společně se vydáváme k řece Střele, kde si každá z nás vybírá oblázek. S kamínky v rukou pak pokračujeme kolem studánky, nahoru po cestě směrem k Radotínu. V jednu chvíli pak odbočujeme do lesa a dále už putujeme po paměti. Procházíme dál a dál mezi stromy. Zanedlouho se před námi otevírá známá mýtin-ka, a uprostřed ní navršená mohyla z kamenů. V tichosti na ni přidáváme své oblázky a vzpomínáme na ty, jejichž odkaz dál žije ve Střele, a snad i v nás.

Pokládání oblázků na Jasanovu mohylu, foto Anna Heráňová

Společná celotáborová fotka, foto Anna Heráňová

BUŠTĚHRADSKÝ ZPRAVODAJ

Nejsme u mohyly poprvé. Letošní návštěva tohoto místa však má i svůj hlubší důvod. Letos v létě je to 30 let od úmrtí Karla Hory, pro nás známého pod přezdívkou Jasan. Nedlouho poté mu buštěhradští skauti tuto mohyly vystavěli. Je to právě on, kdo má velké zásluhy na tom, že na Střelu máme možnost jezdit. Příští rok to bude už celých 50 let od prvního tábora, který na tomto dnes již legendárním místě vedl. A živý ruch, který Střelu i nadále každý rok na počátku července provází, je dědictvím jeho i všech těch, kteří se na jejím fungování za ta dlouhá léta podíleli.

Je 14. července, poslední večer. Setkáváme se společně kolem závěreč-

ného táborového ohně. Zpočátku je cítit drobná nervozita některých dětí, které prokázaly veškeré potřebné schopnosti a dovednosti k tomu, aby v průběhu večera mohly splnit světluškovský, vlčácký či skautský slib. Tuto přirozenou nervozitu pak o to silněji střídá úleva a radost, když mají slib hotový, a jejich úsilí se zhmotní jak v oné samotné slavnostní chvíli, tak ve slibovém odznaku a skautském šátku.

Poslední dopoledne jako vždy již probíhá v rychlém sledu. Balení, bourání stanů a táborových staveb, úklid... Ještě předtím se však na chvíli společně na ranním nástupu zastavujeme a ohlížíme za uplynu-

lymi dvěma týdny. A když se naposledy křičí táborový pokřik, dáváme do něj vše, až ještě jako by chvíli zněl dále údolím.

Na závěr nezbyvá než poděkovat všem dospělým i dětským účastníkům, kteří i letos na táboře dokázali vytvořit atmosféru, díky níž jej můžeme nazývat druhým domovem. Místem, kam se vždy rádi vracíme. Příroda se neokouká, zpěv ptáků a šumění jezu se neoposlouchá. Každý tábor je jiný, a přesto v něčem zůstává stejný. Snad je to ono kouzlo, které nás nutí se každý rok vracet.

Za Junák – Stráž Lidic Buštěhrad,
Anna Heráňová – Rézi

Táborový oheň, foto Anna Heráňová

Boj s Voldemortem, foto Tomáš Brožek

Veselé víly, foto Veronika Nováková

Překonávání překážek, foto Veronika Nováková

BUŠTĚHRADSKÝ ZPRAVODAJ

Práce s mapou na celodenním výletě, foto Anna Heráňová

Víly zasazují hrášek, foto Anna Heráňová

Šestka při etapové hře, foto Václav Vestfál

Sedmíkrasky vaří čaj, foto Veronika Nováková

Pohled shora na ranní nástup (oddíl Berušek), foto Anna Heráňová

ČTENÁŘI NÁM PIŠÍ

Srdečně děkuji MěÚ za blahopřání k 75. narozeninám. Bylo to příjemné překvapení. Také já přeji všem pracovníkům MěÚ pevné zdraví a mnoho zdarů v životě.

Děkuji. Jindra Svobodová

BUŠTĚHRADŠTÍ SPISOVATELÉ

AGÓNIE

Před rokem vyšla útlá dystopická novela Agónie, jejíž příběh je zčásti zasazen do městečka, které připomíná podivně pokřivený obraz Buštěhradu. Ostatně celá kniha odráží temnější, tíživější stranu světa. I když je to čtení hutné, nechybí v něm humor a ironie. A pár věcí k zamyšlení. **Autorem je Jan Mrkvička (45)**, který v Buštěhradě přes dvacet let se svou rodinou žije. Profesí je humanitární pracovník, vede zahraniční sekci v Člověku v tísní, hlavu si čistí psaním a malováním. Knihu také opatřil vlastními ilustracemi. Letos na podzim se chystá vydat další knížku, opožděný deník inspirovaný jeho první roční humanitární misí v Afghánistánu.

Agónii si můžete za sníženou cenu koupit v Infocentru Buštěhrad.

DEN DRUHÝ
2. červenec

Znovu se probudí. Ruku ve vlasech už necítí, ale přítomnost někoho blízkého ano. Chvilí si myslí, že leží ve svém dětském pokojíku a dívá se na něj máma, která měla podobu Blanky. Snaží se zasadit svoji

existenci do jakkoli ukotvené reality, jenže se mu to nedaří. Jako by se jeho duše vznášela nad světem a marně hledala tělo. Otevře oči.

Je zase v té hliněné boudě, nad ním se sklání dívka, které teď konečně vidí do očí. Jsou hluboké, hnědé. Sklání se nad ním a její černé kudrnaté husté vlasy se ho lehounce dotýkají na obličejí.

„Je vám líp, pane?“ zeptala se slabým hlasem, jako by se sama bála jeho zvuku.

Nevěděl co říct.

„Omdllel jste.“

„Pak je mi líp,“ zkusil se pousmát, ale ta grimasa mu připadala trapná.

Dívka se na něj usmála, tak krásně a upřímně, že si připadal ještě trapněji. Pak ho její překvapivě hebká ruka, čekal kůži zdrsnělou od práce, pohladila po tváři. Zalil ho pocit blaha.

Kdesi na pozadí běžela činnost jeho analytického mozku, který tušil, že za tuhle službu zaplatí. Zaplatí a rád, dá jí pár stovek, koupí jim všem boty nebo bude sponzorovat školné, bylo mu to jedno. Jen ať ne-

chá svoji ruku na jeho tváři a iluze, že ho má někdo rád, nezmizí.

„Je mi líto, že umřete.“

Ta slova ho utěšila. Hořkost zmizela. Snad to byl první krok ke smíření s osudem. Nemohl se už dojímat sám sebou, když projevila lítost ona.

„Máme na vás prosbu,“ řekla a zvedla na chvilku zrak ze země k jeho očím. Pak ale hlavu zas sklonila, ještě hlouběji.

„Jen mluv, rád vám pomůžu,“ řekl a v duchu počítal náklady na čtyři páry bot a školné pro holku, co ho sem přivedla. Pak si připomněl, že umírá a že by neměl být problém to zaplatit.

„Dlužíme hodně peněz lichváři.“

„Kolik?“ zeptal se a racionální část jeho mysli se rozběhla rychleji. Bude to asi víc než nové boty a školné.

„Hodně. Půjčili jsme si málo, ale je tam úrok. Neumíme to spočítat, je to hodně,“ odmlčela se. „Je jedno kolik. Nechceme po vás peníze.“

Ulevilo se mu, jak si musel přiznat. Ušetří, i když mu z té úvahy krátce před vlastní smrtí bylo stydno. Určitě jim dokáže poradit.

BUŠTĚHRADSKÝ ZPRAVODAJ

Dělal přeci v bance. Navrhne splátkový kalendář, vyjedná nižší úrok. „Chceme, abyste ho zabil.“

...

Vstoupí do nekonečného prostoru katedrály postavené z kovu a cihel, která svými rozměry podobně jako ty nejvelkolepější stavby minulosti člověku bere poslední zbytky sebevědomí. Osvětlují ho jen proudy světla vyvěrající ze špinavého proskleného okna ve středu střechy z oceli, které nemilosrdně odhalují hustý prach vyplňující celý prostor tovární haly. Kdyby ten prach jednou usedl na zem, bylo by ho tam aspoň metr. Světelné sloupce jsou ostře ohraničené, jako by se kvůli prachu světlo nemohlo rozptýlit. Dole v gigantickém sále je kromě těch jasných kuželů šero, jemuž jeho oči pomalu přivykají. Čemu přivyknout nemůže, je hustý,

štiplavý pach, jenž se mu lepí na kůži.

Hledá pokoj číslo 119 v sektoru C, svůj nový dočasný domov.

Nikdy v žádné ubytovně nebyl, představoval si dlouhé chodby s mnoha dveřmi po obou stranách, staré lino a špinavý zahnědlý záchod se sprchou na každém patře. Tahle ubytovna byla jiná. Prostor nevyužitý tovární haly byl očividně původně o dost větší, než bylo zpočátku jeho osídlení třeba. Podél stěn vznikla první řada pokojů, jednoduše postavením dva metry vysoké zdi vzdálené tři metry od obvodové zdi haly, zasazením osmdesáti dveří a postavením příček mezi pokoji. Stropy chyběly, aby se do pokojů dostalo světlo z oken nahoře.

Pak začali klienti přibývat, město už totiž nemělo kam růst, místo dalšího letokruhu sílil tenhle nádor. Majitel, kterému tady na konci města nikdo

neřekl jinak než Lichvář, si uvědomil, že jsou to lidé, kteří nemají na výběr a budou žít v čemkoli. Ve zbylém prostoru haly začal proto postupně dostavovat další pokoje, vlastně už jen velké dřevěné kotce.

Platilo se za metr čtvereční, nejmenší pokoje měly jen dva. Příchozí, kteří si dokázali přivydělat i něco navíc, než byly dávky od státu nastavené právě tak, aby lidi držely úplně těsně nad vodou, tak aby si občas lokli, ale neklesli pod hladinu, si objednávali pokoje větší. Někteří měli dokonce na menší byty, do kterých si sami dostavovali příčky z kartonů a bedýnek od ovoce. I když si tím celkově svůj prostor zmenšili. Pocit, že mohou procházet z pokoje do pokoje, v nich totiž vyvolával nostalgické vzpomínky na minulý, lepší život.

STROJ ČASU

Pojďme se podívat, jak kdysi vypadala Revoluční ulice v místě, kde dnes zeje velké prázdné místo. Dnes je zde kromě parkujících vozidel k vidění dochovaný prvek gotického opevnění Buštěhradu – mohutná polygonální bašta, tzv. bolverk. Dříve však na prostran-

ství stával hostinec U Koulů, lidově řečeno Koulovna. Byla zbořena, i se sousední budovou záložny, ve druhé polovině dvacátého století. Na druhé historické fotografii je vidět tentýž hostinec v roce 1934.

Led

Hostinec U Koulů 1934, foto archiv J. Pergla

Hostinec U Koulů 1934, foto archiv J. Pergla

Revoluční ulice, U Koulů dnes, foto Zbyněk Ledvinka

Vinný sklep na zámku Lobeč

Příjemné stylové posezení

Zámek LOBEČ s vinným sklípkem

hrad HOUSKA, parní pivovar LOBEČ

Termín: 7. 10. - 8. 10. 2023

Program zájezdu:

sobota 7.10.2023

09:00 odjezd z Buštěhradu, U Macíků

hrad HOUSKA, pro zájemce s doplatkem, 150/100 Kč

oběd v restauraci parního pivovaru Lobeč

ubytování na zámku Lobeč

prohlídka parního pivovaru Lobeč s degustací,

pro zájemce s doplatkem 250 Kč

18:00 návštěva sklípku:

- vedená degustace vín
- bohaté občerstvení
- k tanci a poslechu hraje živá hudba

neděle 8.10.2023

8:00 – 10:00 snídaně

11:00 odjezd z Lobče

Cena zájezdu za osobu 2.600,-Kč

Kontakt: **BUŠTĚHRADKÉ ŠTABAJZNY**

Iva Forejtová, 602 38 30 97

Poskytujeme **INTERNET** a internetovou
TELEVIZI v Buštěhradě

*Surfujte po internetu,
hrajte si, učte se,
pracujte nebo s námi
sledujte
internetovou TV.*

**Zavolejte
nebo napište
a zjistěte, co vám
můžeme nabídnout!**

www.klfree.com
helpdesk@klfree.com

**Letní kino
vítěz hlasování:
Přání k narozeninám**

**čtvrtek 7. 9.
zámecký park 20:00
vstupné 100 Kč / děti zdarma**

**občerstvení zajištěno
VLASTNÍ SEDAČKY NEBO DEKY S SEBOU!**

Ve čtvrtek 14. 9. 2023 od 17:00
v zámeckém sále MěÚ Buštěhrad

POZVÁNKA NA VEŘEJNÉ PROJEDNÁNÍ

ADAPTAČNÍ STRATEGIE NA ZMĚNU KLIMATU MĚSTA BUŠTĚHRAD

Vážení spoluobčané,

Město Buštěhrad připravuje strategii vedoucí k návrhu konkrétních opatření pro zvýšení připravenosti území města na dopady klimatické změny. Přijďte se seznámit s vývojem klimatu na našem území a diskutovat s námi problémy související s klimatickou změnou v oblastech:

- ✓ voda – hospodaření
- ✓ veřejná prostranství a budovy
- ✓ zeleň ve městě
- ✓ volná krajina a adaptace města

S kým:

S odborníky ze společnosti CI2, o.p.s. a zástupci samosprávy města.

Program:

Úvodní prezentace analytické části Adaptační strategie – současný stav a připravenosti území na změnu klimatu, CI2. o.p.s.
Diskusní část k jednotlivým tématům se zástupci samosprávy.

Jste srdečně zváni!

